

Vedkommende (jfr. dog § 15); men vil en Skibsfører lods, maa han, for saa vidt hidtil indgaaede traktatmæssige Overenskomster ikke bestemme anderledes, i de Farvande, hvor Lodser ere ansatte, ikke til Lodsning benytte sig af andre end de ansatte Lodser, medmindre det skulde hænde sig, naar fra et Skib gøres Signal efter Lods, at ingen Lods kommer til Stede; thi da er det enhver anden, som kommer til Stede, tilladt at lodse Skibet for den Betaling, som han med Skibsføreren kan komme overens om. Den, som saaledes paatager sig at lodse et Skib, er pligtig at underrette Skibsføreren om, at han ej er beskikket Lods, samt at Signalet efter Lods, se § 20, vedblivende bør vises, indtil den beskikkede Lods er kommen om Bord, eller Skibet er bragt til Ankers. Der- som den rette Lods kommer til Stede, inden Skibet er kommet til Ankers eller naaet saa langt, som det skulde lods, skal han modtages om Bord og overtager da straks Lodsningen. Betalingen erlægges da efter Taksten og deles imellem de to lodsende efter den Vejlængde, som hver har lodset.

Benytter en Skibsfører sig i andet Fald af nogen uberettiget Person til Lodsning, skal han til det forurettede Lodseri betale de bestemte Lodspenge efter Taksten og desforuden bøde fra 20 indtil 50 Kr.

§ 13.

Befindes nogen udenfor de i § 12 ommeldte Tilfælde at paatage sig Lodsning i Farvande, hvor Lodser ere ansatte, bør han, foruden at han hver Gang skal til vedkommende Lodser betale saa meget, som ellers kunde tilkomme samme i Lodshyre, eller, hvis Lodsens Betaling ikke er bestemt ved Takst, men beror paa fri Overenskomst mellem ham og Skibsføreren, saa meget, som ved Overenskomsten er fastsat, endvidere bøde første Gang fra 10 indtil 25 Kr. og i Gentagelsestilfælde indtil 50 Kr.

§ 14.

Drister nogen Uvedkommende sig til at bruge de i § 21 ommeldte Fartøjs- Lodstegn, eller til at bære det for Lodserne anordnede Skilt, skal han bøde fra 20 indtil 50 Kr.; i Gentagelsestilfælde dobbelt, Halvdelen til Angiveren og Halvdelen til vedkommende Lodseris eller den fælles Pensionskasse, og desuden skal han have Sejlet, Flaget eller Skiltet forbrudt til vedkommende Lodseri.

§ 15.

Naar det af Hensyn til den almindelige Skibsfart og Samfærdsel maa anses for- nødet for Bevarelsen eller den hensigtsmæssige Benyttelse af en Havn, Kanal eller gravet Rende, at Sejladsen foregaar med større Forsigtighed og Kyndighed, end der i Reglen kan forventes fra Skibsførernes Side, da skal Ministeren være bemyndiget til at paabyde, at Skibene paa disse Steder skulle være pligtige at tage Lods.

De af Statens Skibe, hvis Hovedformaal det er at have Tilsyn med Afmærk- ningen og Belysningen af Farvandene, kan Ministeren dog fritage for Lodstvang, naar og hvor han skønner, at der er Anledning dertil.

§ 16.

Naar et Skib kommer uden Lods i en Havn eller gennem en Kanal eller gravet Rende, hvor der er Lodstvang (jfr. § 15), og Skibsføreren ikke bivisligger, at han saa betimeligen har gjort Signal efter Lods, at denne kunde være kommen ud til ham, bør han til vedkommende Lodseri erlægge de bestemte Lodspenge. Har derimod Skibsføreren betimeligen gjort Signal efter Lods, men ikke faaet nogen, fordi ingen har været til Stede eller er kommen ud til ham, erlægger han ingen Lodspenge. Lige saa er Skibsføreren fritagen for at betale Lodspenge paa disse Steder, naar Storm, Mørke eller andre Omstændigheder have gjort det umuligt for Lodserne at komme ud, eller paa nogen Maade at vejlede Skibet.

I Havne, hvor der er Lodstvang, maa intet indkommende Skib klareres paa Toldboden, førend Skibsføreren beviser at have betalt de befalede Lodspenge for Ind- sejlingen. Ej heller maa noget udgaaende Skib eller Fartøj klareres paa Toldboden, førend Skibsføreren har bevist, at han har betalt de foreskrevne Udlovningspenge. Skulde Skibsføreren paaskyde, at han, førend han betaler de ham affordrede Lodspenge, vil derom indgive Klage eller føre Proces, maa han dog ikke klareres paa Toldboden, medmindre han stiller antagelig Sikkerhed for Lodspengene og Sagens Omkostninger.